PHOBOS

NYHETSBLAD FOR ARES – kun for medlemmer.

Nr. 233, onsdag 10. Februar 1999.

Redaksjonelt

10-årsjubileum? Hvilket 10-årsjubileum? Joda, det stemmer nok – **vi** har rett og slett 10-årsjubileum **nå**! Faktisk hadde vi det egentlig i januar, om man vil være pinlig nøyaktig; vårt første nummer var 1/89. Eneste grunn til at dette ikke er markert for lengst, er jo at vi har vært så fokusert på det enda mer imponerende tallet som vil dukke opp i løpet av året: Holder vi takten, kommer nemlig **PHOBOS 250** ut den 27. oktober! Vi regner nok med at det kommer litt stoff relatert til jubileet etter hvert; bl.a. har vi tenkt oss en spalte slik store deler av resten av pressen også har: PHOBOS for 10 år siden (der man altså får mye gratis stoff; hmmm – kanskje vi skulle trykke opp igjen hele årgangen??).

Så har da for en gangs skyld vårløsninga tatt seg en liten pause, slik at vi kan få et gløtt av vinter igjen. Med -13 og skiføre langt ned mot Ring 2. Det er i grunnen rart å tenke på at det var slik vintrene pleide å være, bare noen få år tilbake, med gnistrende skiføre i bygatene til langt ut i april, og i marka kunne skiføret holde til et stykke ut i mai… (Varige klimaendringer? Hvem var det som ymtet frempå om denslags?) Nå går gatene flomdigre allerede i januar, og det fortsetter de med til en gang ut i september. Sukk.

Det er bare å innse det – nå regner det snart mer i Oslo enn i Bergen. Hvis ikke fønvinden slår til igjen, da, med varm, tørr luft, og ikke et tegn til en eneste regndråpe på fire måneder. Det er under slike forhold du kan henge klesvasken ut i 20 kuldegrader, og finne den knusktørr etter bare ett par timer… Det eneste langtidsvarsel vi skal begi oss ut på i disse spalter er følgende: Dersom vi fortsatt i stor grad blir redigert fra et kontorlokale nede ved kaikanten i Bjørvika, så kommer vi helt sikkert til å komme med flere kommentarer til skydekke, temperatur, nedbør, isforholdene på havna, forekomstene av måker i det lokale luftrom, etc. i denne redaksjoneltspalten, også i de (eventuelle) neste 10 år! (Å, vi skal nok klare å skrive slike kommentarer andre steder enn i Bjørvika og, men hvis vi skal holde det gående i ti år til, så bør nok leserne lære seg å LOC'e…)

PHOBOS 10 ÅR !

WAR IN EUROPE

Her var det egentlig meningen at en mer omfattende "After Action"-rapport fra brettspillkampanjene våre skulle stå. Jeg har faktisk skrevet en del om *War in Europe* med utgangspunkt i den pågående kampanjen vår på Bjølsen. Den har på mange måter utviklet seg atypisk, siden tyskerne har gjort det usedvanlig godt. I *WiE* er det nok vanligere at de kjører seg fast før de gjorde historisk, snarere enn å ligge an til en knusende seier allerede i 1942. På den annen side er nettopp *War in Europe* kjent for sine store og interessante utslag når man velger ahistoriske strategier, eller først begynner å oppnå noe med litt ekstra flaks — som i den tyske U-båtkrigen i dette spillet.

Som tidligere nevnt er WiE-materialet blitt liggende på grunn av et større datakollaps på jobben, men nå er dette i orden igjen. Jeg fant det, og stort sett alt sammen var på plass. Det krevde imidlertid mer tilrettelegning og avsluttelse enn det jeg rekker denne gang, så inntil videre får dere nøye dere med følgende korte utsnitt:

Større historiske avvik:

- De vestallierte invaderer Norge i 2/2/40.
- Tyskerne feier det allierte flyvåpenet helt vekk i løpet av 1940; vestmaktene tør ikke gå opp igjen før sommeren 1942!
- Frankrike faller med stor uttelling for tyskerne sommeren 1940 (på kriteriene Paris + Bordeaux, ikke Vichy!), mens det allierte forsøket på å holde et brohode i Bretagne svikter fullstendig, med betydelige styrketap.
- U-båtkrigen gir voldsomme utslag på de alliertes forsterkninger (7 cycler forsinkelse i 1941!).
- Britene forsøker forgjeves å feie tyskerne ut av Nord-Afrika, men klarer ikke å få dem ut av Tunis.
- Tyskerne bygger mye SURF og AMPH uten å si fra til de allierte, og oppnår dermed strategisk overraskelse for et angrep på Storbritannia — tilleggsregelen vår om "British Naval Intelligence" er ikke blitt fulgt, men Akse-spillerne har nok ikke akkurat husket den heller... Dermed faller Syd-England og London lett, og britene vil få store vansker med å hive den tyske garnisonen ut igjen.
- Med de ekstra politiske poengene fra London får Tyskland også Spania og Tyrkia med som allierte, og kan dermed føre en ny forsyningslinje ned til Nord-Afrika over land (men de har når dette skjer ikke nok supply-enheter til å nå Tunis. Ikke desto mindre faller Egypt, og britene evakuerer Libya, med tap av 2 supply-enheter og ca. 10 replacements...)
- Aksen ignorerer sitt hellige felttog mot bolsjevismen, og bygger festninger i stedet!

EX CATHEDRA

Spalten til Johannes H. Berg (formann for Ares Bjølsen / administrator for ARCON)

Det kommer til å skje temmelig mye i simuleringsspill-hobbyen fremover, det er sikkert. Ting skjer raskt, forvirrende og tilsynelatende uten noen logisk sammenheng, men det skjer en masse forskjellig av slikt som får betydning for hobbyen vår. Og nå sikter jeg ikke bare til så trivielle ting som det vi kan kalle "historiens almene gang" — hvordan den nå kan tenkes å arte seg fremover: Enten det nå blir snakk om år 2000-problemet (etter hvert også kjent som *The End Of The World As We Know It*, eller *TEOTWAWKI*), en ny-puritansk omveltning som truer selve det tolerante kulturklimaet der unge mennesker stort sett har fått holde på med hva de vil på fritiden (jeg kan for så vidt se for meg et mareritt-scenario der Kjell Magne bruker sigaren sin til å tenne på en gigantisk haug med "satanisk" rollespillmateriale), eller litt mer fredelige fremtidsvisjoner om ymse valutaendringer / sammenbrudd i Norges oljeøkonomi, og dermed sterkt reduserte muligheter til å importere slike varer som spill. Alt dette er jo ting vi som driver med spill som ~~livsstil~~ fritidssyssel tross alt må dele konsekvensene av med millioner av andre. Nei, jeg sikter først og fremst til at det i vår interne sammenheng vil oppstå en rekke nyrekrutteringer, deserteringer, forandringer, endringer, nyskapninger og nedleggelser innen den kompliserte og intrikate strukturen som utgjøres av spillforlagene, alle de som er med i hobbyen, foreningene deres og den omfattende øvrige egenaktiviteten.

Vi har allerede sett det som kan kalles for en "shake-out" blant de amerikanske forlagene. Eller rettere sagt, det som allerede var et temmelig hardt konkurranseklima er i ferd med å få mer preg av istid enn av mild sommer. Ikke bare bukket Avalon Hill under sist høst, men nå kommer det forlydender fra Statene om at også West End Games er i ferd med å gå mot en "styrt avvikling"; SPI, GDW, TSR, 3W, OSG m.m.fl. er "forglemte forkortelser". Snart finner vi vel ikke igjen et eneste ett av de forlagene som faktisk dominerte i hobbyen vår opp gjennom 70- og 80-årene. Jeg mener, ***WotC***, hva er det for slags forkortelse, da!

Her til lands har vi en mer gledelig nyhet for de fleste: Tomas H. Mørkrids nye fantasy-rollespill er blitt godtatt for utgivelse av Cappelen, og Tomas satser nå friskt på å kunne få offentlig støtte for utgivelsen, bl.a. så det skal la seg gjøre å gi ut mer enn bare et grunnsett. Forlaget er skeptisk til om moduler og den slags lar seg selge, og uten slikt støttemateriale er det klart at Tomas' prosjekt kan få problemer med å slå gjennom hos de spillende masser. Det han først og fremst kan rekruttere på er jo at dette er et **norsk** spill, som burde være godt egnet også overfor de spillinteresserte som ikke mestrer engelsk. Selvsagt finnes det mange slike, om ikke annet de som er for unge til å ha rukket å bli flinke på sitt første fremmedspråk.

MERK: dette er også et av hovedsalgsargumentene overfor sittende kulturminister (som jo kommer fra SP), men da mer etter "nå-gjelder-det-å-berge-norsk-språk"-linja. Vi får nå se om dette gir noen videre uttelling; foreløpig skal vi i hvert fall anbefale alle å holde øynene åpne etter hr. Mørkrids siste prestasjon, når den nå måtte manifestere seg i ferdig publisert form (kanskje nå til høsten). Vurder om man ikke kan se seg i stand til å støtte et så godt tiltak, anbefalt på det varmeste av både Ares. OASF. ARCON og NSSF!

Og utover dette: Jeg for min del strever nå med å få litt liv i NSSF og dets medlemsblad IMAGONEM igjen. Blir det et nytt nummer i løpet av februar, tror jeg vi ligger godt an, men det er langt fra sikkert. Vi mangler bidragsytere, og kan være svært interessert i å få kontakt med alle som har noe mer seriøst spillmateriale liggende. Men med den erfaringen vi etter hvert har fått med PHOBOS, er det vel kanskje litt vel optimistisk å forvente at artiklene skal komme strømmende inn bare på grunn av en oppfordring i denne spalten!

Johannes H. Berg

DAGSAVISEN (ex *Arbeiderbladet*)s Oslobilde fra Bjølsen reproduseres nok en gang. Dette er altså et ledd i en serie som går fast på denne avisens side 3, og som vi har trykket opp igjen såpass mange forskjellige av at vi nå begynner å bruke opp motivene fra "vårt" strøk. Er det noen som vet om andre tilsvarende vi ikke har trykket, må de jo gjerne ta kontakt! I dette nummer finner man en struktur med spesiell betydning for opptil flere av oss:

Stavangergata 46 ligger ved den kjente "sporveisrundkjøringen" (a.k.a. "Anna Kristoffersens plass", som er oppkalt etter en størrelse i dyrebeskyttelsen...) oppe foran Bussgarasjen (der hvor Bergensgata møter Stavangergata). Dette er et heller beryktet hus i fannisk sammenheng. Etter hvert har det jo bodd en del fanz der, og de har jo ikke bare hyggelige historier å berette. Bl.a. PHOBOS-redaksjonsmedlem Herman Ellingsen, Karl Rune Nilsen, Tomas H. Mørkrid m.fl. har kunnet bevitne noen av de særere utskeielser som rommes innen sekkbegrepet "kommunale leiligheter" (eller rettere sagt OBOS-hybler). Utover de fanz som til en hver tid måtte bo der, må du også regne med å treffe på en riktig så fargerik og brogete forsamling i dette husets korridorer – en forbløffende stor andel av de individene som er med på å gi denne byen et fargerikt preg, har sitt tilhold i denne bygården, sammen med en større kakerlakk-koloni, og sosialklienter nok til at kommunen burde overveie å opprette et eget sosialkontor i blokken. At det også i perioder har vært mulig å dekke sitt behov for psykofarmaka ved å raide kabelkanalene, hører vel også med til historien.

I BYBILDET

■ Stavangergata 46 er bygd vesentlig som boligblokk i 1956-57 av Rolf Mortensen, som hadde festet tomten av kommunen i 1952. Mortensen drev konfeksjonsfabrikk her, men overdro eiendommen til OBOS mot at han fikk beholde produksjonslokalene i bygningen. Her lå også en gang Bjølsen kafé. Gjennom portalen kan man spasere videre ut på Voldsløkka, det store friarealet og idrettsanlegget som danner et bredt belte mellom Stavangergata og Tåsen.

